

οἶδα, SOPH. autant du moins que je sache; εἶπε τοσοῦτον, XEN. il en dit seulement autant, il n'en dit pas davantage; τοσοῦτου δέω, avec l'inf. il s'en faut de tant ou de si peu que je, etc., rar. τοσοῦτον δέω, m. sign.; διὰ τοσοῦτου, THC. dans un si petit intervalle de temps; μέχρι τοσοῦτου, XEN. jusque-là, jusqu'à présent; μέχρι τοσοῦτου ἕως ἄν, etc. THC. jusqu'à ce que; ἐν τοσοῦτῳ, THC. durant ce temps; ἐπὶ τοσοῦτο, HOT. jusqu'à ce point; πρὸς τοσοῦτον, THC. environ, presque, à peu près || II au sens adv. τοσοῦτον : 1 si loin, aussi loin || 2 tant, tellement || 3 autant, à tel point : τοσοῦτον ἐγγίνωσκον τὸν ἄνδρα, ὅτι εἰς ἡμῶν εἴη, XEN. je ne le connaissais pas, je savais seulement qu'il était un des nôtres; τοσοῦτον διαφέρειν ὄσον, XEN. différer jusqu'à ce point que, etc.; tant que, etc.; au plur. τοσαῦτα μαχόμενοι ὅσα ἀναγκάζονται, THC. ne combattant qu'autant qu'ils y sont forcés [τόσος, -ουτος, non οὗτος; cf. τοιοῦτος, τηλικούτος].

ΤΟΣΟΥΤΟΣΙ, ΤΟΣΑΥΤΗΪ, ΤΟΣΟΥΤΟΙ Οἰ ΤΟΣΟΥΤΟΝΙ, att. c. τοσοῦτος.

ΤΟΣΣΑΔΕ, pl. neutre de τοσσάσδε.

ΤΟΣΣΑΚΙ, ΤΟΣΣΑΧ΄, v. τοσσίκις.

ΤΟΣΣΟΣ, Η, ΟΥ, poët. c. τόσος.

ΤΟΣΣΟΣΔΕ, ΗΔΕ, ΟΥΔΕ, ἔργ. c. τοσσάσδε.

ΤΟΣΣΟΥΤΟΣ, ΤΟΣΣΑΥΤΗ, ΤΟΣΣΟΥΤΟ, ἔργ. c. τοσοῦτος.

ΤΟΤΕ, adv. démonstr. alors, à ce moment, en ce temps : I avec idée d'un temps précis : οἱ τότε ἄνθρωποι, ou simpl. οἱ τότε, les hommes d'alors, de ce temps-là; ἢ τότε ἡμέρα, SOPH. le jour d'alors; τῷ τότε ἐν χρόνῳ, ou simpl. ἐν τῷ τότε, dans le temps d'alors; ἐκ τότε, depuis lors, depuis ce temps || II en gén. : 1 en parl. d'un temps éloigné, autrefois, jadis, auparavant, anciennement : ἢ τότε τύχη, SOPH. la fortune d'alors; καὶ τότε καὶ νῦν, THC. et alors et aujourd'hui || 2 en parl. d'un passé plus rapproché, tantôt, tout à l'heure, à ce moment-là, il y a peu de temps || III avec idée de succession immédiate : 1 ensuite, alors, puis : λέξεις καὶ τότε εἰσομαι, SOPH. tu le diras et alors je saurai || 2 alors, c. à d. dans ce cas-là, dans l'autre cas [th. pronom. το-, v. ὁ, ἡ, τό, τοῖος, τόσος, τοσοῦτος, etc. et τε].

ΤΟΤΕ, adv. quelquefois : τοτέ μὲν ... τοτέ δέ, tantôt... tantôt; τοτέ..., ἔλλοτε, m. sign. [τότε avec chang. d'accent].

ΤΟ-ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ, ΤΟ-ΤΕΤΑΡΤΟΝ, ΤΟ-ΤΗΝΙΚΑ, ΤΟ-ΤΗΝΙΚΑΥΤΑ, c. τὸ τελευταῖον, etc. [v. τελευταῖος, etc.].

ΤΟΤΟΙ, ΤΟΤΟΤΟΙ, cri de douleur, hélas!

ΤΟΥ, gén. sg. masc. et neutre : 1 de l'art. ὁ, ἡ, τό || 2 poët. c. οὗ, gén. du relat. ὅς, ἥ, ὅ || 3 poët. c. τούτου, gén. du démonstr. οὗτος.

ΤΟΥ, att. c. τίνος, gén. de τίς interrog.

ΤΟΥ, enclit. d'ord. sans accent του, att. c. τίνος, gén. de τίς indéfini.

ΤΟΥΔΑΦΟΣ, crase att. et poët. p. τὸ ἑδάφος.

ΤΟΥΔΕ, gén. d'ἕδε.

ΤΟΥΔΙ, att. p. τοῦδε.

ΤΟΥΚ, crase poët. p. τὸ ἐκ οὐ τοῦ ἐκ.

ΤΟΥΚΕΙΘΕΝ, crase att. p. τὸ ἐκειθεν.

ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ, crase att. p. τὸ ἐλάχιστον.

ΤΟΥΜΕΣΦ, crase att. et poët. p. τὸ ἐν μέσῳ (v. μέσος).

ΤΟΥΜΟΝ, crase att. et poët. p. τὸ ἐμόν.

ΤΟΥΜΟΥ, crase att. et poët. p. τοῦ ἐμοῦ.

ΤΟΥΜΠΑΛΙΝ, crase att. et poët. p. τὸ ἐμπάλιν.

ΤΟΥΜΠΡΟΣΘΕΝ, crase att. et poët. p. τὸ ἐμπροσθεν.

ΤΟΥΜΦΑΝΕΣ, crase att. et poët. p. τὸ ἐμφανές.

ΤΟΥΜΦΥΛΟΝ, crase att. p. τὸ ἐμφυλόν.

ΤΟΥΝΑΝΤΙΟΝ, crase att. p. τὸ ἐναντίον.

ΤΟΥΝΑΡ, crase att. et poët. p. τὸ ἕναρ.

ΤΟΥΝΕΙΔΟΣ, crase poët. p. τὸ δνειδος.

ΤΟΥΝΕΚΑ, crase poët. p. τοῦ ἕνεκα, à cause de cela, à cause de quoi.

ΤΟΥΝΘΕΝΔΕ, crase att. et poët. p. τὸ ἐνθενδε.

ΤΟΥΝΟΜΑ, crase p. τὸ ἄνομα.

ΤΟΥΝΤΕΥΘΕΝ, crase att. p. τὸ ἐντεῦθεν.

ΤΟΥΞΕΙΡΓΑΣΜΕΝΟΝ, crase att. p. τὸ ἐξειργασμένον.

ΤΟΥΠΙΟΝΤΟΣ, crase att. et poët. p. τοῦ ἐπιόντος, gén. sg. part. prés. d'ἔπειμι.

ΤΟΥΠΙΠΑΝ, crase att. et poët. p. τὸ ἐπίπαν.

ΤΟΥΠΙΣΑΓΜΑ, crase att. et poët. p. τὸ ἐπίσαγμα.

ΤΟΥΠΙΣΩ, crase att. et poët. p. τὸ ὀπίσω.

ΤΟΥΠΟΣ, crase att. et poët. p. τὸ ἔπος.

ΤΟΥΡΓΟΝ, crase att. p. τὸ ἔργον.

ΤΟΥΡΟΣ, crase att. et poët. p. τὸ ἄρος.

ΤΟΥΣ, acc. pl. masc. : 1 de l'art. ὁ, ἡ, τό || 2 poët. c. οὗς du relat. ὅς, ἥ, ὅ || 3 poët. c. τούτους du démonstr. οὗτος.

ΤΟΥΣΔΕ, acc. pl. masc. d'ἕδε.

ΤΟΥΣΔΙ, att. c. le préc.

ΤΟΥΣΚΛΑΝΟΙ, ὠν (οἱ) les habitants de Tusculum [Τούσκλον].

ΤΟΥΣΚΛΑΝΟΝ, ου (τὸ) = lat. Tusculanum (oppidum), Tusculum (auj. ruines près de Frascati) ville du Latium.

ΤΟΥΣΚΛΟΝ, ου (τὸ) c. le préc.

ΤΟΥΣΧΑΤΟΝ, crase att. et poët. p. τὸ ἔσχατον.

ΤΟΥΤΕΟΙΣ, τούτεοισι, dat. pl. ion. et τουτέου, gén. sg. ion. d'οὗτος.

ΤΟΥΤΕΡΟΝ, crase p. τὸ ἕτερον.

ΤΟΥΤΕΣΤΙ, p. τοῦτ' ἐστι, τοῦτο ἐστι, c'est-à-dire.

ΤΟΥΤΕΩΝ (gén. pl. ion.), **ΤΟΥΤΙ** (neutre att.) d'οὗτος.

ΤΟΥΤΟ, neutre d'οὗτος.

ΤΟΥΤΟΓΙ, att. p. τοῦτό γε, v. οὗτος.

ΤΟΥΤΟΔΙ, att. p. τοῦτο δέ, v. οὗτος.

ΤΟΥΤΟΝΙ, τούτου, **ΤΟΥΤΟΥ**, acc. att., gén. et gén. att. d'οὗτος.

ΤΟΥΤΩ, dat. sg. masc. et neutre, et τούτῳ, duel d'οὗτος.

ΤΟΥΤΩΔΙ (dat. att.), **ΤΟΥΤΩΝΙ** (gén. pl. att.) d'οὗτος.

ΤΌΦΡΑ, adv. démonstr. : 1 pendant tout ce temps, jusqu'à ce moment : τόφρα... ὄφρα, li. pendant tout le temps... que; jusqu'au moment... où; ὄφρα... τόφρα, pendant que... cependant; au moment où... jusqu'à ce moment || 2 sur ces entrefaites, cependant.

ΤΡΑΓΕΪΝ, inf. ao. 2 de τρώγω.

ΤΡΑΓ-ΕΛΑΦΟΣ, ου (ὁ) demi-bouc, demi-cerf, animal fabuteux.

ΤΡΆΓΕΟΣ, α, ου, de boue; ἡ τραγέα (s. e. δορά) peau de boue [τράγοϛ].